

Obsah tohoto čísla:

	strana:
Úvodník	1
Doporučujeme knihy	2-3
Naše téma: Oheň	4-5
Povídky	6-15
Recepty	16-17
Hra	18
Luštění	19-25
Stránky v angličtině a němčině	26-27
Komiks	28

Redakce časopisu:

Ema Banghová (Ema), Alena Barth (Ála), Diana Bebčáková (Didi), Rebeka Dobrovská (Rebe), Karolína Dostálová (Kája), Eva Gololobová (Evča), Benjamin Heřt (Ben), Ida Hobzová (Ida), Zita Chloupková (Zita), Nela Koňářková (Nela), Jáchym Kořínek (Jáchym), Johana Posoldová (Johy), Sofie Sommerová (Sofi), Bohumil Trnka (BhT), Sára Veselá (Sára)

Obálku nakreslil Matěj Kliment.

Úvodník

Milí čtenáři, milé čtenářky,

za chvíli tu máme Štědrý den a s ním i 16. číslo časopisu Tonda, aby nám čas do Štědrého dne rychleji utekl.

Jako téma časopisu jsme vybrali OHEŇ. Že prý je oheň nudný a nezajímavý? Ale vůbec ne! Oheň nás už totiž provází od pradávna... V tomto čísle časopisu si můžete přečíst spoustu úžasných příběhů, dozvědět se něco o opravdovém požáru, podívat se na pěkně propečené recepty anebo luštit všemožné rébusy a tajenky.

S celým časopisem Vám přejeme, aby se Vám náš časopis líbil!

Za redakční radu Ema Banghová

Ema

Deník Mimoňky 1: Příběhy z neslavného života

Autorka: Rachel Renée Russellová

Deník Mimoňky je deník holky jménem Nikki Maxwelllová.

Píše tam o svých trablích a trapasech. Jednou to ale málem byl opravdu VELIKÝ trapas. Teď vám o něm povím. Protože Nikkiin táta pracuje jako hubitel škůdců, musela ho jednou doprovázet k domu jednoho ze zákazníků. Měla mezi tím v autě hlídat svoji otravnou sestru Briannu. Ta opravdu potřebovala na záchod a už to asi nemohla vydržet, a tak Nikki uprosila, aby ji vzala do toho domu. Šly dovnitř a Brianna vystřelila do koupelny. Když na ni před dveřmi Nikki čekala zhruba 10 minut, zaslechla povědomý hlas. Ukázalo se, že jsou v domě její velké rivalky MacKenzie Hollisterové. Měla pocit, že se k ní právě blíží. Bouchala proto na dveře, aby ji sestra pustila dovnitř, ale Brianna jí neotevřela. Musela jí pohrozit Zoubkovou vílou a až poté ji Brianna nechala vstoupit. MacKenzie mezitím vklouzla do svého pokoje, který byl vedle koupelny, a Brianna si myslela, že právě MacKenzie je Zoubková víla a tak do ní začala kopat. Nikki ji naštěstí odtáhla pryč a vrátily se do tátovy dodávky. Druhý den ve škole dostala Nikki od MacKenzie pořádně vynadáno. MacKenzie dokonce tvrdila, že jí ze života udělá peklo...

Myslíte si, že se jí to podaří?

Dozvíte se to v knize!

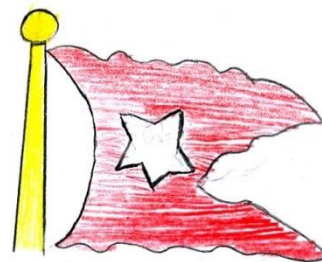
Rebe

Zvířecí hrdinové

NA TITANIKU

Autorka: Katrina Charmanová

Seznamte se s psem Muttem. Je to městský pes, který má rád kosti. Ale najednou se tu objevil zvrát, jeho panička Alice jede do Ameriky! Tak ráno, když Alice odjíždí, Mutt uteče z domova. A najednou má před sebou Titanic. Pak najde krysáka Krále Leona, kterému slíbí, že když ho dostane na loď, udělá pro něj, co bude chtít. Ale na lodi je i lodní kočka Clara, která najde 3 ztracená kořata. Pak najde i Mutta, kterému řekne, že když se postará o ta 3 kořata, tak ho neprozradí. Ale najednou se začne Titanik potápět. Začíná závod s časem a já se ptám: Myslíte si, že to Mutt, Clara, Leon a 3 kořata přežijí?

Ben

Recenze knihy Hraničářův učeň

Hraničářův učeň-rozvaliny Gorlanu (1. díl)

Autor: John Flanagan

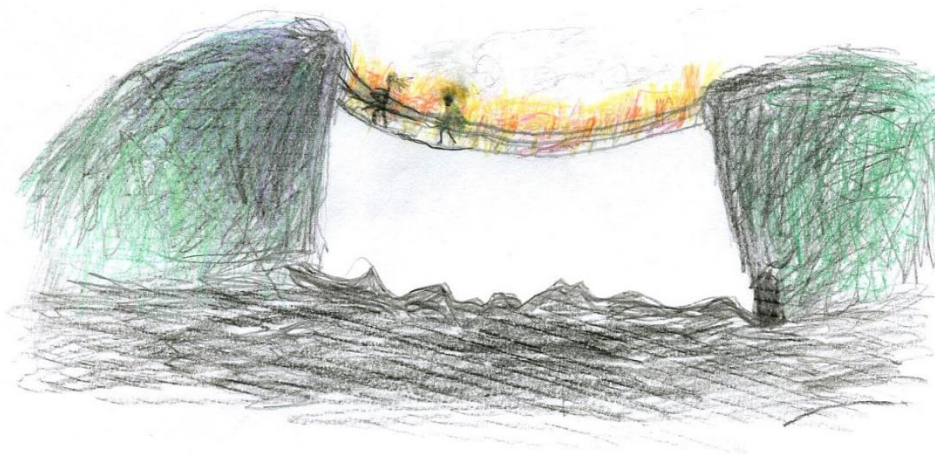
Kniha je o patnáctiletém klukovi, který se jmenuje Will. Příběh začíná v noci, čtyřadvacet hodin před dnem vybírání, v sirotčinci. Ve dni vybírání si každý zvolí, čemu se bude učit. Will chtěl být rytířem, protože jeho otec byl hrdina. Ale vzhledem k tomu, že byl malý, ho do rytířské školy nepřijmou. V marné snaze se snažil, aby ho vzali aspoň do jiného školení, ale pořád byl moc malý. Jeho přátelům se sen splnil. Jen jemu ne. Nikdo si nevšiml, že v síni stojí legendární hraničář Halt. Ten Baronu Araldovi dá lístek, něco mu řekne a vmžiku je pryč. Ještě té noci Will vyšplhá do Baronovy síně a tam ho očekával Halt. Ten ho dovede k Araldovi, který Willovi podá lístek. Stála na něm tato slova: *Tento kluk je nadaný... a dál ... přijímám ho proto za svého učně.* Willovi to připadalo jako trest, ale musel se s tím smířit. Postupem času se toho hodně naučí a je i celkem rád, že tam může být. Jednoho dne se ale vše změní. Halt, Will a Gilan jsou posláni na misi, aby zničili Morgarathovi, zrádnému rytíři, plány. Musí najít a zabít dva Kalkary, zrádné tvory. Když jsou na cestě, začíná mít Will jisté obavy. Napadlo ho, že zatímco si Halt myslí, že on loví Kalkary, tak ti Kalkarové loví jeho. A pokud to tak opravdu je, bude Halt v životním nebezpečí. Směřují totiž do rozvalin Gorlanu. Na velmi nebezpečné místo.

Hraničářův učeň-hořící most (2. díl)

Autor: John Flanagan

Kniha navazuje na první díl. Will, Gilan a Horác jedou do Celtiky, aby zjistili, jaký je další Morgarathův plán. V Celtice je ale vše zničené a to byla nejspíše Morgarathova vina. Také tam potkají ztracenou dívku, která se jmenuje Evanlin, služka korunní princezny Kasandry. Gilan se však Willovi svěří, že si myslí, že není princeznina služka, ale že ona sama je princezna. To ale v téhle době nechtěli řešit. Po několika dnech zjistili, proč z Celtiky vymizeli stříbrokopové. Morgarath je totiž využíval k nějaké stavbě. Gilan se rozhodne, že to pojede říct na hrad Araluen a přiveze s sebou posily. Zatím Will, Horác a Evanlin chtějí zničit Morgarathovo dílo-most, který vede přes trhlinu. Horác se Willa zeptá, jak ho zničit, a odpověď na to byla prostá. Most museli zapálit. Will a Evanlin spolu provedou tento plán. Sice se jim most podaří zapálit, ale Skandijci je vezmou do zajetí. Horác chce co nejdříve přivolat pomoc, ale je pozdě. Nakonec se musí zúčastnit bitvy, která o všem rozhodne.

Ála

POŽÁRY V AUSTRÁLII

Nedávno se v Austrálii stala katastrofa, zavínil ji oheň. Během požárů bylo zničeno hodně budov, včetně obytných domů (tam kde lidé bydleli). 33 lidí zemřelo, řada dalších musela opustit svůj domov. Katastrofa se stala především proto, že bylo velké sucho a teplo. Ale nejen lidé trpěli, dokonce i zvířata, a to nejvíce koaly. Jak lesy hořely, zvířata neměla kam jít. Lidé se ale snažili zvířatům pomoci. Někdy se to podařilo, někdy ne.

Jedné Australance ano, zachránila z ohně medvídka koalu skoro na poslední chvíli. A PROTO BUĎME STATEČNÍ A CHRAŇME ZVÍŘATA A PŘÍRODU, PROTOŽE TO ZA TO STOJÍ!

Zdroj: Wikipedia

Ema

Tragédie v hotelu Olympic

Když jsem byla malá holka, táta mi vyprávěl svůj nejhorší příběh z práce, na který asi do smrti nezapomene.

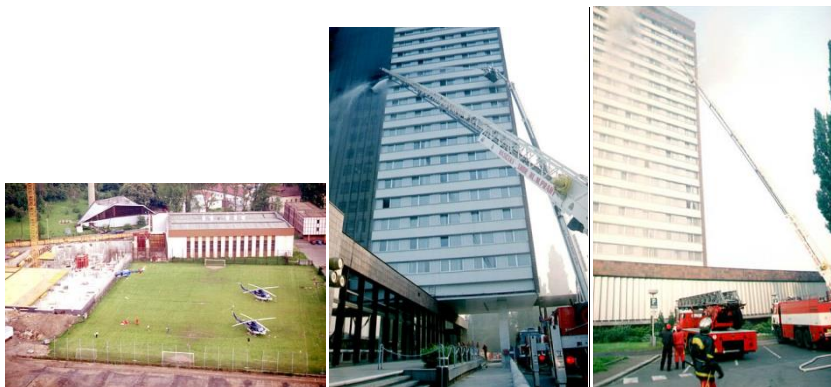
Můj táta byl hasič v HZS Prahy. Vyprávěl mi o tragédii ve známém hotelu Olympic.

Tragédie se stala 26. května 1995 okolo šesté hodiny večer. V 18:07 ohlásila elektrická signalizace „předpoplach“ z chodby v 11. patře.

Zaměstnanci si nejprve mysleli, že jde o planý poplach, ale o pár minut později bylo jasné, že jde o rychle šířící se požár u hlavního schodiště. Na místo hned dorazili dva zaměstnanci hlídky. Oheň se šířil ohromnou rychlostí. Bylo jasné, že dva hasiči s ručními hasicími přístroji na to nestačí. Hned byla přivolána větší jednotka s výškovou technikou. Celý hotel se rychle dostal do vařící pece. Z oken se valil hustý černý kouř. Na místo se sjížděli hasiči z různých zákoutí Prahy a pořád jich bylo málo. Ze stovky hostů značná část byla naštěstí ve městě. Byla nařízena celková evakuace hotelu. Záchrana lidí byla dramatická. Turisté museli skákat z oken, lézt po střeách a provádět různé záchranné akce.

V 18:32 odjíždí 4 sanitky s intoxikovanými hosty a v 19:02 odlétá první vrtulník s těžce popálenou paní. Okolo 9 hodiny večer tato hrozná událost spěla ke konci. Bylo zraněno 45 lidí, z toho 10 těžce. Bohužel na místě zemřelo 6 lidí a v nemocnici po pár dnech další 2. Jako příčinu požáru kriminalisté určili elektrickou lednici, kterou hotel instaloval do dřevěné skříně s minimální možností odvětrávání. Když mi táta tento příběh vyprávěl, měl slzy v očích a já po zádech husí kůže. Musel to být hrozný a nezapomenutelný zážitek.

Nicole, 9.A

Ohnivý stroj

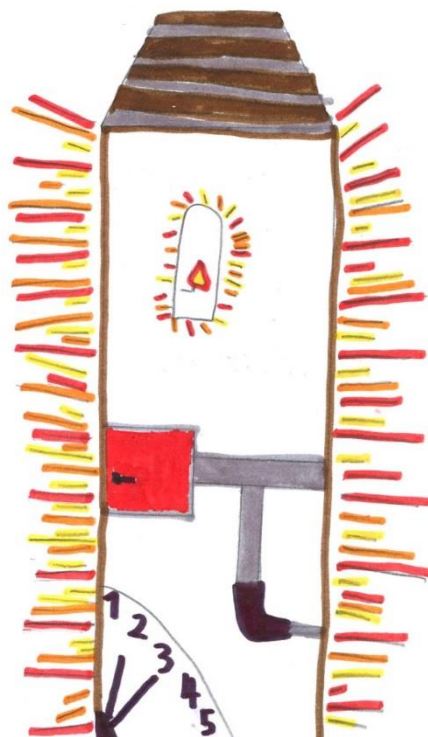
Byl jednou jeden stroj, který neobyčejně zářil. Ve stroji hořel plamínek ohně, který se rozhořel jenom na silvestra (31. prosince). Stroj měl přes 1000 koleček. Kolečka ve stroji byla hrozně moc horká a na silvestra byla žhavá jako Slunce.

Stroj sloužil k tomu, že když ve vesnici, kde byl, vypukl požár, tak kdokoli z vesnice otočil klíčkem na stroji a stroj nasál oheň, který způsobil požár.

Jednoho dne se malí kluci tajně snažili rozdělat oheň. Utratili všechny sirky až na jednu. Nejstarší kluk škrtl a malý plamínek se zablýskl na sirce. Opatrně přiblížil sirku k malé hromádce chrástí a malých klacíků. Jakmile se sirka k hromádce přiblížila, klacíky chytly. Kluci se s radostí rozběhli ke svým tatínkům. Ale mezitím se oheň rozhořel. Když se kluci a tatínci vrátili k ohni, uviděli hořící trávu a hořící stodolu. Ze stodoly se ozývalo bečení a mečení zoufalých koz a ovcí. Jeden z tatínků se vzpamatoval jako první, utíkal ke stroji a otočil klíčkem. V tu chvíli se ze stroje vyhnal vítr a ten nasál všechnen požár.

Potom tatínek znovu otočil klíčkem a oheň zmizel v oknu stroje a kolečka ve stroji se rozžhavila. A když potom 31. prosince se stroj rozsvítil, zářil jako Slunce na nebi. A i po 100 letech ohnivý stroj fungoval.

Johy

Příběh Elly (část druhá)

V minulém čísle se zdál Elle sen, ve kterém zjistila, že stroj času je ukrytý na půdě staré radnice. Pomocí stroje času se Ella přesunula do budoucnosti, kde zjistila, že není taková, jakou by si ji mnoho lidí přálo mít.

...Vtom ji něco napadlo - otočila se a spatřila to. Velká mýtina a na ní... hromada plastů. Něco tak hrozného Ella nikdy neviděla. Ale to nebylo to nejhorší. Hromada stála na místě, kde měla stát stará radnice! Ale v tom případě... zamyslela se Ella. Pak se otočila, přešla okolo stroje času a po pěti krocích se zastavila.

Tady měl stát její dům, ale místo něho tam byla... Ella pevně zavřela oči a začala se přesvědčovat, že se jí to jen zdá, že ve skutečnosti je doma na statku ve své posteli a toto je jen noční můra. „Auu,” vyjekla. To se štípla, aby se přesvědčila, že se jí to jen zdá. Bohužel, nezdálo. Otočila se a pevným krokem přešla ke stroji času. Začala otáčet knoflíky a mačkat různá kolečka, jen aby byla co nejrychleji pryč odsud. Konečně se Ella začala znovu vznášet meziprostorem. Za chvíli přistála na půdě staré radnice. Rychle slezla po okapu dolů, přeběhla náměstí a byla doma na dvoře. Místo aby zamířila k sobě do pokoje, rozeběhla se do dílny svého otce. Rozdělala všechny plány stroje času a začala si dělat poznámky. Její dědeček byl určitě jediný člověk na světě, který stroj času postavil a přišel na to, jak funguje (tedy kromě Elly, ta z jeho plánů a svých poznámek pochopila ty čudlíky a tak). Ellu teď čekalo rozhodnutí, které mohlo ovlivnit budoucnost lidstva. Buď světu prozradí, jak stroj času funguje, a lidi se budou umět vracet do minulosti a budou moci ovlivňovat svoje životy a v budoucnosti se dozvědí svoje osudy a ze světa zmizí naděje. Anebo své plány spálí a stroj času zničí. V tom případě ale zničí životní dílo svého dědečka.

„No ovšem,” vykřikla Ella, až se lekla vlastního hlasu. Proč se o tom neporadit s člověkem, který stroj času postavil? Ella znovu vstala, vyšla na dvůr, pak přes náměstí a za chvíli už byla na půdě staré radnice, kde stál stroj času. Ella znovu začala otáčet knoflíky, a tak než byste řekli „stroj času”, byla v minulosti, kdy její děda právě stroj času vytvářel. Slezla po okapu, jak měla ve zvyku, přeběhla náměstí, na dvůr a šup do dílny. Její děda (alespoň se tak dovtípila, protože svého dědu nikdy nepoznala) právě začal montovat nějaký šroubek, když (aniž by se podíval, kdo přišel) řekl ostrým hlasem: „Cecílie, říkal jsem ti, ať klepeš, a nikoho sem nepouštíš!” Ella si odkašlala. Děda konečně vzlédl a podivil se: „Kdo jsi a co to máš na sobě!” Ella mu vše vysvětlila, že je jeho vnučka a že přicestovala strojem času, který právě staví. Podělila se s ním i o svůj problém, děda se však k jejímu překvapení usmál. „Musíš se rozhodnout sama, nezapomeň, že já jsem již mrtvý.” „Ale co bys udělal na mém místě ty, dědo?” nedala se jen tak odbýt Ella. Děda se zamyslel, ale nakonec řekl: „Udělal bych to, co ty, správnou věc. A teď už upaluj!” Ella chtěla něco namítnout, ale když uviděla tvář svého dědy, rozmyslela si to. Znovu šla ke stroji a znovu začala otáčet knoflíky. Děda s ní na radnici nešel, a tak se s ním rozloučila už v dílně. Když Ella dorazila domů, nebyla teta zrovna nadšená. Přišla pozdě na snídani a zaspala školu. Ella si to ani neuvědomovala, ale byla zašpiněná, měla roztrhané oblečení a některé vlasy na hlavě jí stály. Teta jí řekla, že dnes už nikam nepůjde a že si to pěkně odpracuje. „Můžeš začít tím, že si uklidíš u sebe v pokoji!” řekla teta a vyhnala ji nahoru. Ella radši šla, nechtěla tetu ještě víc rozzlobit...

Pokračování v dalším čísle.

Zita

Mizení - druhá část

V plamenech

V minulém díle se Adriana s Tomášem snažili najít králíka Pepu a fenku Red, kteří se ztratili. Pepu našli v keřích, ale když za ním přišli, tak tam Pepa už nebyl. Vtom se propadli do budoucnosti a našli tam Red s podivnou věcí v hubě. Adriana tu věc viděla v knize. Adriana s Tomášem se proto rozhodli zjistit, co je ta věc a knihu Adrianě v budoucnosti ukrást.

Adriana s Tomášem se rozhodli nepozorovaně vkrást do domu a knihu vzít. „Vím o místě, kudy bychom se tam mohli dostat bez toho, aby si nás všimli,” řekla Adriana. „Je to na druhé straně domu, jsou tam dveře od sklepa.” „A na co nám bude jít do sklepa?” zeptal se Tomáš. „Jsou tam schody do domu nahoru a vedou do knihovny,” pokračovala Adriana. „Mohli bychom vzít knihu a jít zpátky.” „Na co čekáme, pojďme na to!” Řekl Tomáš natěšeně. „Má to jeden háček,” odpověděla zdráhavě Adriana, „dveře od sklepa bývají zamčené a dveře od zahrady taky, ale plot můžeme v pohodě přelézt.” Rozhodli se, že plot zahrady přelezou a utáboří se tam.

Zahrada byla velká, schovat se tam bylo snadné. „Proč nezkusíme, jestli dveře náhodou nejsou odemčené,” zeptal se Tomáš. Vešel dovnitř a našel tam spacáky a stan. Tomáš chodil s tátou pravidelně stanovat a věděl, jak se stany skládají. Našel i zapalovač a dříví na podpal. Vzal věci, které se používají na stanování společně se stanem a spacákem. Když se vrátil k Adrianě, tak rozdělal oheň a začal skládat spacáky. „Kde je vlastně Pepa?” zeptala se Adriana. V tom všem zmatku na chudáka Pepu úplně zapoměla. „Kde asi je?” Mezitím už Tomáš připravil stany a rozdělal oheň. V ohni se něco mihlo. „Tomáši!” „Co je Adriano?” zeptal se nechápavě Tomáš. A vtom to uviděl taky. „V ohni něco je!” panikařila Adriana. „Taky jsem si všimnul,” řekl Tomáš. Brzy matné obrysy v plamenech začaly být zřetelnější a zřetelnější, až oba poznali, co v nich vidí... byl tam mohutný a krásný lev, a když se Adriana podívala blíž, tak uviděla, že lev honí jednu malou postavičku. Už ji skoro měl, když tu se objevila záře... potom si Adriana všimla, že lva v ohni už nevidí, ale viděla tam pořád tu malou postavičku. Ale počkat! Teď tam ty postavičky byly dvě! V tu chvíli se přihnalo stvoření, které nikdy předtím neviděla. Docela se podobalo drakovi. Vypadalo to, že taky jde po těch postavičkách. Dvě postavičky si tvora nejdříve nevšimly, ale potom začaly zase utíkat. Adriana si všimla něčeho zvláštního. Když dvě postavičky utíkaly, vypadaly zpomalně, a když měly obě nohy ve vzduchu, byly ve vzduchu o něco déle než normálně. Skoro to vypadalo, že jsou ve vodě. Potom se obraz v ohni rozplynul. Adriana už koukala zase do normálního ohně. Adriana zděšeně vydechla. „Viděla si to?” zeptal se Tomáš. „Ano, viděla,” odpověděla Adriana. „Tenhle svět je opravdu divný,” řekl Tomáš a s těmito slovy v hlavě Adriana usnula.

Probudilo ji jemné třesení. Otevřela oči. Byl to Tomáš. „Máme menší problém,” řekl jí. Adriana se na něj nechápavě podívala. Tomáš ukázal o kus dál. Adriana se koukla, kam ukazuje. Stála tam jakási postava. Adriana ji nejdříve nepoznala, ale když se koukla pořádně, věděla, kdo to je... Byla to ona, tedy přesněji řečeno Adriana. Až na to, že byla o nějakých 20 let starší. Adriana polekaně uskočila o krok dál. „Nebojte se, nechci vám ublížit,” řekla ta starší Adriana. „Vím, proč tu jste. Chci vám pomoci. Tu knihu vám klidně dám, měla jsem ji u sebe jen proto, abych vám ji dala,” pokračovala dál starší Adriana. Ta mladší Adriana zaváhala. Nemohla si být jistá, že je Adriana nezná. Starší Adriana si všimla, že ta mladší váhá, a tak pro jistotu řekla: „Myslíš si, že bys chtěla udělat něco takového, že bys ublížila sama sobě?” to Adrianu ujistilo, a tak řekla: „Dáš nám teď a tu knihu?” „Dám ti ji, ale musíte mi ji vrátit.”

Starší Adriana vběhla do domu a za chvíli se vrátila s velkou bichlí. Adriana a Tomáš v ní začali listovat a za chvíli našli obrázek té zvláštní věci. Chtěli si v ní začít číst, ale potom se Tomášovi ta zvláštní věc začala hýbat v ruce. Tomáš se na ni chvíli udiveně díval, ale potom se objevila záře. Adriana a Tomáš chvíli mžourali očima. Potom uviděli starší Adrianu, která se vítězoslavně usmívala. „Vy jste věděla o tom, že se to stane?“ vykřikla Adriana. „Ano, ale do toho ti nic není,“ řekla starší Adriana. „Radši se podívej, co to udělalo.“ Adriana se koukla a uviděla další čtyři tunely. „Mohu vám říct jenom jedno,“ řekla starší Adriana. „Musíte do jednoho skočit.“ Adriana se podívala na tunely, měly různé barvy: červenooranžovou, zelenohnědou, modrozelenou a šedobílou. Vybrala si ten červenooranžový. „Jdeme do tamtoho,“ řekla a ukázala na něj. Tomáš jenom přikývl a starší Adriana se usmála. A ta mladší se jenom zhluboka nadechla, chytla Tomáše za ruku a skočila.

Někam spadla. Přišlo jí, že do měkké trávy, ale když se koukla pořádně, viděla, že do plamenů. Leknutím nadskočila. Pak si ale všimla, že ji plameny nepálí. Koukla se na Tomáše a všimla si, že se na něco ustrašeně dívá a taky, že má v ruce pořád tu zvláštní věc, ale to ji teď nezajímalo. Radši se koukla, na co se Tomáš dívá. Uviděla obrovského lva. Hrozně se lekla. Potom si všimla, že se lev nedívá, jako by ji chtěl ulovit, díval se spíš přátelsky. A tak vstala a lva pohladila po hřívě, která byla z plamenů, ale kupodivu ji to nepálilo. „Pojď ho taky pohladit! Je hodný.“ křikla na Tomáše. Tomáš se opatrně zvedl a zkusil ho taky pohladit. Lev byl opravdu hodný a nechal se hladit. Ale v tu chvíli jakoby něco ucítil. Pohled mu padl na tu věc, co měl Tomáš pořád v ruce. Chňapl po ní. „Nedávej mu tu věc!“ Uslyšel Tomáš říkat Adrianu a ani nic takového neměl v plánu. Rozběhl se po ohnivé louce, aby mu lev tu věc nevzal. Lev neběžel hned za ním. Nejdřív se podíval na Adrianu. Adriana se podívala na něj a viděla, že už nemá oči vlídného zvířete, ale že má oči predátora. V tu chvíli lev vyskočil.

Pokračování příště....

Sára a Didi

MÍSTNOSTI 1.díl

Začátek

Jednou, když se Gilda vydala na procházku ven se svým psem, našla leták na únikovou hru Místnosti. Nejen že Gilda byla puberták a únikové hry milovala, ale měla tři nejlepší kamarády Karinu, Ondru a Robina, kteří také milovali únikové hry. Hnedka den na to, když se uviděli ve škole, jim Gilda všechno řekla a domluvili se, že se v sobotu ráno srazí před školou a zajdou tam.

V sobotu ráno deset minut po deváté se všichni sešli před školou.

„Máš ten leták, Gildo?“ zeptal se Ondra.

„Jasně, že jo,“ odpověděla Gilda, „vstup je na zahradě školy!“

„CO?“ vykřikli všichni, když Gilda domluvila.

„Tady to jasně stojí,“ řekla Gilda.

„Tak se tam půjdeme podívat,“ navrhla Karina.

Když došli k plotu, první ho přešel Robin, potom Karina, Ondra a Gilda. Došli ke stolu a sedli si.

„Kde to je přesněji, Gildo?“ zeptal se Robin.

„Nic jiného tady není, jenom obrázek křivého stromu,“ odpověděla Gilda.

„Obrázek křivého stromu,“ přemýšlela nahlas Karina, „obrázek křivého stromu!“

„Pojďte za mnou, něco vám ukážu!“ zavelela Karina.

Šli kolem fotbalového hřiště až k plotu, potom se dali doprava směrem k malinkému lesíku a úplně na konec a tam byl úplně stejný strom jako na letáku.

„Chodila jsem sem v první třídě, když jsem tu ještě nikoho neznala, ale potom jsme sem měli vstup zakázaný kvůli tomu klukovi, který spadl z tohohle stromu a zlomil si nohu,“ vysvětlila jim Karina.

Šla za strom a zavolala na ně, ať přijdou k ní. Když to udělali, okamžitě pochopili proč. Karina našla vchod! Ve stromě byla díra tak, aby všichni prošli. „Kdo chce jít první?“ zeptala se Karina. „Já jdu,“ odpověděl Ondra a prošel otvorem ve stromě. Všichni prošli v pohodě a pak spatřili místnost podobnou troubě. Všechny byly pochodně, takže to bylo podobné hradní místnosti.

„Tak a kam dál? Teď jsme uvízli v nějaké hradní místnosti,“ řekl zaraženě Ondra.

„Hele, tady něco je! Pojďte sem!“ zavolal na ně Robin. „Je tady hádanka!“ Všichni okamžitě doběhli k němu a přečetli si hádanku:

Plamínek je nejmenší,
uvnitř schovává se tajemství.
Získat ho musíš,
dále se bez něj neobejdeš!
A ven už také ne!!!

Všichni se okamžitě podívali na díru, kterou přišli, ale už tam nebyla! Byla tam zeď jako všude jinde. „Tak a musíme najít to tajemství nebo co to je, nebo tady shnijeme navždy!“ navrhl trochu zastrašeně Ondra.

„Takže plamínek je nejmenší. To může být pochodeň. Takže musíme najít pochodeň, která má nejmenší plamínek a potom najít něco, bez čeho se dále neobejdeme,“ řekla Gilda.

Gilda se začala dívat na pochodně a ostatní ji začali napodobovat. Najít pochodeň, která hoří méně než ostatní, není těžké, jenže místnost, ve které se nacházeli, byla opravdu veliká. Třeba jako fotbalové hřiště.

„Asi mám tu pochodeň!“ zavolala na ně Karina. Stála u kraje jedné stěny a nad ní byla pochodeň, která opravdu svítila méně než ostatní.

Pochodeň najednou byla v Karinině ruce a už ji ohmatávala, jestli někde nebude výběžek a úspěšně. Bylo tam tlačítko a Karina ho okamžitě zmáčkla. Všechny pochodně zhasly, takže v té místnosti byla tma jako v pytli a začalo se tam hodně špatně dýchat. „Pouští sem plyn, už jsem to jednou zažil. Více než pět minut tady nevydřžeme! Kde je ta pochodně, na které bylo to tlačítko? Zkusíme ho zmáčknout znovu. Kde je Kari?“ řekl Robin.

„A-asi jsem j-ji u-upustila,“ odpověděla Karina, která už skoro nemohla dýchat, „musíme j-ji najít, už teď se mi špatně dýchá!“ Začala se plazit po zemi a ostatní to také napadlo, lehli si na zem, která byla hodně ledová a začali se plazit jako housenky. Trvalo asi dvě minuty, než Ondra zakřičel, že má tu pochodně a že zmáčkl to tlačítko. V tu chvíli se na jedné ze stěn vytvořily dveře, které byly tak veliké, že by jimi prošel i obr. „Tak pojďte!“ zavelel Robin, sáhl na kliku a otevřel dveře...

Pokračování v dalším čísle.

Kája

Nepostradatelný Wes

Město, ve kterém oheň znamenal vše...

Město, ve kterém byl oheň nejsilnější zbraň...

Město, ve kterém oheň dával lidem sílu vládnout téměř všemu...

V tomto městě žil syn uznávaného vědce Richarda Wilse, toho Richarda Wilse, který před lety záhadně zmizel. Ten syn se jmenoval Wes, Wes Wils. Ten ovšem na rozdíl od svého otce ohni nevládnul.

Věřte, nevěřte, v tomto městě lidé totiž dokázali ohni vládnout. Tuto moc jste v sobě ale museli probudit. Jak, ptáte se? Museli jste projít velice dlouhým složitým výcvikem. No, zpět k Wesovi. Jak už jsem říkal, on tuto sílu nedokázal probudit. Nevěděl, jaký výcvik má splnit, na rozdíl od ostatních lidí neměl nikoho, kdo by ho to naučil a nikdo mu nechtěl o ohni ani říct.

V den, kdy náš příběh začíná, vstal Wes zrovna z postele. Hned po ránu se protáhl a poté si udělal snídani. Pak šel do města na obhlídku.

Wes to ve městě neměl moc rád. Ostatní lidé ho totiž neměli v oblibě, dokonce si vysloužil přezdívku *Postradatelný*. Vždy, když se ho někdo zeptal: „Proč ti tak říkají?“ odmítavě odpověděl: „Nevím.“

Wes šel do města, protože chtěl potkat někoho, kdo by mu prozradil, jak se ta moc probouzí.

„Dnes je můj šťastný den,” říkal si a měl pravdu. Ten den totiž ve městě probíhal trh, na kterém mohl potkat spoustu lidí, a doufal, že by mu někdo z nich mohl pomoci. Když přišel na trh, hned slyšel *Postradatelný*. Všiml si toho postarší muž s šedým, vousem a neupravenými vlasy, který byl oblečený v otrhaném kabátu. Nesmlouvavým tónem pronesl: „Proč mu tak říkáte?” Wes protočil oči a řekl: „Nepletěte se do toho.” Muž se na něj podíval, rozběhl se k němu, popadl ho za ruku a řekl: „Promiň.” Poté Wes omdlel. Probudil se na nějakém místě. Byl tam i ten muž, kterého potkal na trhu. Wes vstal a unaveně pronesl: „Co, co jsi zač?” Muž odpověděl: „Ty si mě nepamatuješ?” „Jak bys mohl?” odpověděl si potichu sám. Wes si poté vzpomněl, že to je ten pán, který k nim často chodil na návštěvu, když byl Wes malý. „Už vím,” vykřikl Wes, „ale co po mě chceš?” „No, víš,” začal ten muž, „já jsem jaksi tvůj kmotr.” „A co chceš?” řekl Wes. „Víš... no... tvůj otec mi řekl...” „Já ti věřím,” řekl Wes, „takže mi nemusíš nic vysvětlovat. Když ti můj otec věřil natolik, že chtěl, abys byl můj kmotrem, tak mi nemusíš nic dokazovat a věřím ti,” řekl mu poprvé přátelským tónem.

Tak započala jejich cesta.

Kam se vypravili? Wesův kmotr, který se představil pod přezdívkou Dráp, řekl, že poputují za Wesovým otcem a že cestou Wese naučí, jak probudit oheň. Wes zprvu nevěřil, že by jeho otec mohl být ještě naživu. Od doby, kdy odešel, uplynulo už 12 let a otec se za tu dobu nikdy neozval. Nejdřív se ale kmotra musel na něco zeptat.

„Kde je můj otec?” řekl Wes. Byla to ve skutečnosti jediná otázka, která ho zajímala. Dráp se zhluboka nadechl a odpověděl: „Asi v křišťálovém lese, kam odjel kvůli svému poslednímu výzkumu mytických stvoření.” Poté se Wes pousmál a řekl: „To se mu podobá.”

Už šli dlouho a Wes byl unavený. Poté se Drápa zeptal: „Kdy... kdy už tam budeme?” „Jasně, už tam budeme, nefňukej.” „Už ho asi vidím,” řekl s úžasem Wes. Byla to ta nejkrásnější věc, kterou kdy viděl. Byly tam majestátní a dlouhé křišťály, co připomínaly stromy (proto se mu říká Křišťálový les).

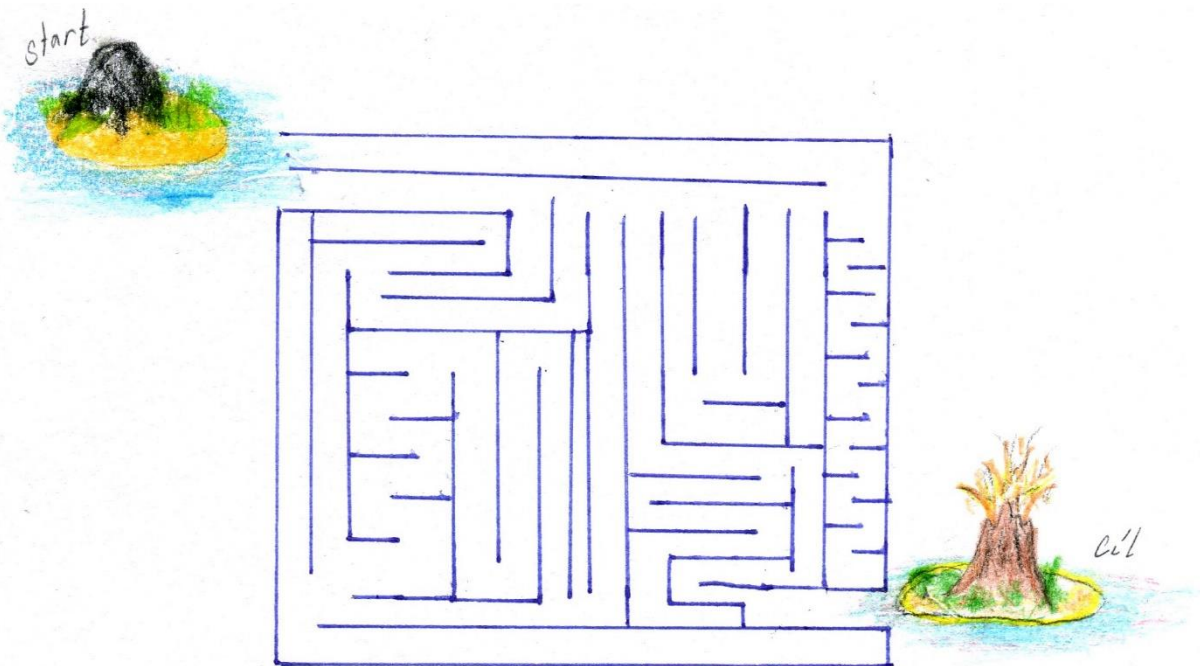
Když tam dorazili, Wes prohlásil: „Jdem na to.” „Jen se neukvap, není to moc sranda, ten výcvik, musíš být naprosto uvolněný,” řekl Dráp. Wes se podíval a řekl: „Jasan, Drápe.” „Tak tedy začneme,” pronesl Dráp, když Wesovi podával jakousi věc zabalenou v barevných šátkách. „To je tvá aura, do které budeš ukládat svou moc,” řekl vážným tonem Dráp. Wes si tu věc vzal do ruky, strhl z ní šátek jako z vánočního dárku a zjistil, že je to meč, který má velice ošuntělou a širokou čepel. „Teď mě poslouchej,” řekl Dráp a poté přidal tyto pokyny: „Chyť meč oběma rukama a přitom mysl na to, jak do něj dáváš svou moc, a nahlas přitom třikrát řekni: Já, Wes Williems ti dávám svou moc.” Potom, co Wes splnil tyto pokyny, meč jakoby z něj vysál všechnu jeho sílu. Wes potom řekl: „Už to máme za sebou?” „Skoro,” odpověděl hrdě Dráp, „teď máme chvíli na odpočinek a pak budeme pokračovat.” Wes byl naprosto vysílen a sotva se udržel na nohou. Vyčerpaně pronesl: „Kdo to je?” a přitom ukazoval na tři muže v brnění, kteří šli směrem k nim. „Vykázaní,” odpověděl zděšeně Dráp. „Kdože?” zeptal se ho Wes. „Vykázaní jsou zločinci, kteří kdysi bydleli v našem městě, ale byli kvůli tomu, že kradli a ohrožovali ostatní lidi, vykázáni a teď se toulají po celém světě. Ten, který jde vepředu, je jejich vládce Baron, nejsilnější člověk, co kdy ovládal oheň...”

Jáchym

Fénixové v nebezpečí

Když už začínal soumrak, dostal se poslední paprsek slunečního světla na břeh Rudého jezera. Nebem proletěl šedý pruh prachu a na místě, kam dopadal poslední paprsek světla, se zrodil rudozlatý fénix. Když otevřel svá očka, viděl jen pouhý záblesk mizejícího světla. A potom už pomalu byla všude samá tma. Najednou začalo hřmít, pršelo a blýskalo se. Když uhodil první blesk, malému fénixovi zablýsklo v očích modravou barvou. Koukl se na hladinu Rudého jezera a všude slyšel matnou ozvěnu, která zněla nějak takhle: *Konec fénixnixonix*. Malý fénix odvrátil hlavu od hladiny a řekl nahlas: „Nix. Tak se tedy budu jmenovat“. Nix si lámal hlavu, co ta zvláštní ozvěna byla zač. Bylo to varování, nebo jenom měla označit jeho jméno? Rozhodl se, že to zjistí. Chtěl vzletět, ale nešlo mu to. Poblíž byl útes, vyšel na něj, počkal, až zafouká vítr, a když zafoukal, rozhodl se, že skočí. A skočil. Ke svému zděšení nedokázal najít správnou pozici. Dokonce byl tak zaskočen, že nedokázal roztáhnout svá křídla. Naštěstí spadl do koruny stromu, ale tam se taky dlouho neudržel, spadl z něj a dopadl na kraj prudkého svahu. Byl tak unavený a vystrašený, že si ani nevšiml, že se pod ním sesouvá půda. A pak se kutálel ze svahu dolů. Přímo do Rudého jezera. Najednou uhodil blesk. Fénix otevřel své už zase zářivě modré oči a slyšel jen jedno jediné slovo. *Skoč*. Nix se co nejdříve vzepjal, odrazil se a skočil. Roztáhl svá křídla a letěl přes Rudé jezero. Nějakou dobu takhle letěl, ale začala ho bolet křídla. Uviděl pár útesů a rozhodl se, že na jednom přistane. Měl žízeň. Rozhlédl se, jestli neuvidí nějaký pramínek vody. Nikde ale žádnou pitnou vodu nenašel. Viděl jenom slanou vodu Rudého jezera. Řekl si, že si najde místo, kde by si mohl odpočinout, a že zítra poletí dál a najde pitnou vodu. Našel si místo pod velkým kamenem a hned usnul. V noci pršelo, a když se Nix vzbudil, všude bylo mokro. Našel velikou louži a s radostí se napil. Byl svěží vzduch a foukal silný vítr. Proto se rozhodl, že zase poletí dál. Nebylo to těžké. Zamířil na jeden velký ostrov. Byly na něm stromy s rudými, žlutými a oranžovými listy. Uprostřed byla velká sopka. Na druhé straně ostrova Nix uslyšel veliké zařvání. Tento ostrov totiž patřil drakům. Nix se rozhodl, že se tam poletí kouknout. Letěl tak asi dvacet minut, než zahlédl rozzuřeného draka. Rychle se schoval za křoví, aby ho nikdo nezahlédl. Draci byli hodně nebezpeční a nesnášeli, když jim někdo lezl na území. Nix zaslechl náhlé zavřískání. Poznal to. Bylo to vřískání fénixů. Vydal se tedy po hlasech. Hlasy vycházely z veliké jeskyně. Jediný háček byl, že před jeskyní strážil drak. Tohle totiž byl dračí ostrov. Draci byli největší nepřátelé fénixů. A to proto, že chtěli vládnout neuvěřitelnou mocí, kterou fénixové měli. Nix se ale i přesto, že to bylo nebezpečné, chtěl dostat do jeskyně, aby se podíval, co nebo kdo tam je a jestli má potíže. Proto nepozorovaně proklouzl kolem draka a dostal se do jeskyně. Nix v ní uviděl několik uvězněných fénixů. Ty určitě pochytali draci. Jeden z fénixů ho upozoroval a řekl tlumeným hlasem: „Neměl jsi sem chodit, ale když už jsi tu, mohl bys nám prosím pomoci ven na svobodu?“ To upoutalo i ostatní fénixe. Nix se tedy rozhodl fénixům pomoci. Řekl jim svůj plán. Chtěl zabavit draka, zatímco oni se budou muset dostat ven, a až budou volní, budou mu muset pomoci draka setřást. Plán byl schválen a vrhli se do toho. Nix bleskurychle vyletěl z jeskyně a kroužil kolem draka, aby ho zmátl. Drak se po něm začal ohánět a fénixové zatím vylétali ze svého vězení. Za chvíli byli všichni volní. A letěli Nixovi na pomoc. Drak byl neohrabaný, a proto to měli fénixové lehké. Pak se stalo něco nečekaného. Sopka totiž najednou vybuchla. Nix zakřičel: „Prchejte, já toho draka zdržím.“ Fénixové letěli nad Rudé jezero, tam totiž byli v bezpečí. Láva se už hrnula ze sopky k Nixovi a drakovi. Zbývalo jen asi čtyři sta metrů. Všechno, co jí stálo v cestě, láva ničila. Drakům ale tohle nevadilo. Oheň a láva jim totiž ublížit nemohly. Teď už zbývalo jen sto metrů. Nix pořád statečně zdržoval draka. Ale někdy už to přijít muselo. Láva je oba dva smetla. Všichni fénixové se lekli. Potom se ale stal zázrak. Nix vyletěl z lávy a nic mu nebylo. Fénixové se ho ptali, jak to dokázal. A Nix jim na to odpověděl: „Nebyl to žádný zázrak. Ohniví fénixové dokážou taky odolat ohni.“ Po těchto slovech se všichni vydali domů. A Nix si našel spoustu nových přátel.

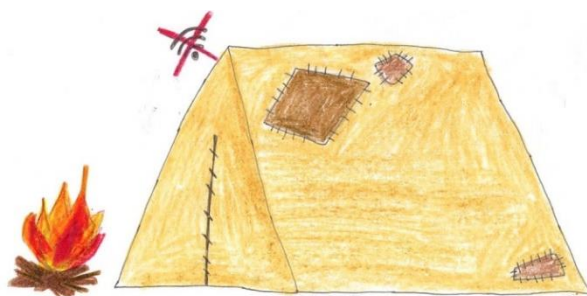

Najdi cestu, kterou Nix plachtil na
dračí ostrov.

Ála a Ida

DOPIS Z TÁBORA

Milý táto, milá mámo,
na tábor jsme přijeli už ráno.
Když jsem přišla do stanu,
potřebovala jsem záchranu.
Všude samí pavouci
a pak večer přišel vedoucí.
Řekl: Hezkou, dobrou, krásnou noc
a všechny pavouky na pomoc!
Ráno jsem se vzbudila,
ŽÁDNÁ WIFI TU NEBYLA!
Celý den pršelo a lilo,
nic moc krásného to tedy nebylo.
Ale pak večer při táboráku,
přivedlo mě to trochu do rozpaků,
bylo to tak krásné, jen mi věřte!
Na mou duši, na psí uši, na kočičí svědomí:
TÁBORÁK JE KRÁSA A TU NIC NEZLOMÍ!
Ema

Kostel hoří!
Kdo ho zapálil?
Svět mnicha se hroutí.
Kdo ho zničil?
Napsala Zita k obrázku Emy

Zářící obraz

Na obloze plamen září.
Jiskry kolem něj svítí jako malé hvězdy.
Plamen stoupá výš a výš.
Kam až možná doletí?
Doletěl až na Měsíc.
Zůstal tam až do smrti.
Kdyby zůstal na Zemi,
Měsíc by už nezářil.

Johy

VTIP

Přijde paní k doktorovi a říká: „Pane doktore, celá hořím!!!“
A pan doktor odpoví: „A co já s tím? To musíte zavolat hasiče.“

Emu

RECEPT NA HAMBURGER + DOMÁČÍ BULKA

Na těsto budete potřebovat:

500 g hladké mouky
1 vejce
2 žloutky
160 ml slunečnicového oleje
špetka soli

Na kvásek:

250 ml vlažného mléka
42 g čerstvého droždí
40 g cukru moučka

mák, sezam nebo kmín na posypání bulky
pečicí papír
hladká mouka na pomoučení pracovní plochy

Postup:

Ve velké míse smíchejte prosátou mouku a přidejte vejce, žloutky, špetku soli a olej. Ve druhé nádobě smíchejte cukr s **vlažným mlékem** (nesmí být horké ani studené!!!) a přidejte rozdrobené droždí. Nádobu dejte do trouby (50°C) a počkejte, až vzejde kvásek. Kvásek pak přelijte do mísy s moukou a začněte zpracovávat těsto. Trvá to minimálně deset minut a dá to fakt dost zabrat. Těsto se vám musí odlepovat ode dna misky. Musí být krásně hladké. Zpracované těsto poprašte hladkou moukou, přendejte do čisté misky, misku přikryjte utěrkou a nechte těsto hodinu kynout v troubě na 50°C (nebo na jiném teplém místě).

Dejte těsto na pomoučenou pracovní plochu, znovu jednou lehce propracujte a začněte dělat bulky. Z každého kousku udělejte a přehněte její kraje doprostřed tak, aby byl horní povrch bulky co nejhladší a vespod byl ten spoj. Možná to zní složitě, ale fakt je to jednoduché.

Hotové bochánky dejte na plech s pečicím papírem, potřete vejcem, posypte sezamem, mákem nebo kmínem.

Pečte 15 minut na 200°C. Řiďte se barvou bulek. Měly by krásně ztmavnout.

Pokračování burgru:

1. Smíchejte mleté hovězí maso s jalapeños, jarní cibulkou, worcesterem, solí a pepřem, vytvarujte do tvaru karbanátků a nechte je 15 minut odpočívat v lednici.
2. Maso opečte na troše oleje tak, jak ho máte rádi. Žemle rozkrojte a po řezné straně 3 minuty zlehka opečte. Naplňte je masem, sýrem a zeleninou.

RECEPT NA JABLEČNÝ PUNČ

Budete potřebovat:

- 1,5 litru jablečného moštu
- 3 až 4 lžíce medu na dochucení
- 3 svitky skořice
- 1 až 2 tobolky kardamomu
- 1 lžička hřebíčku
- kousek zázvoru (cca. 25 gramů) oloupaný na plátky
- 4 mandarinky nebo 2 pomeranče oloupané a nakrájené na kostičky
- šťáva z 1 citronu

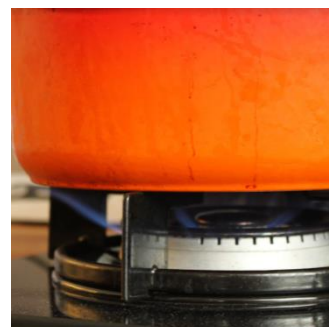

1. Do hrnce dejte mošt, med, skořici, kardamom, hřebíček, zázvor a mandarinky. Přiveďte těsně pod bod varu, stáhněte z plotny a nechte půl hodiny (klidně i déle) louhovat.

2. Potom znovu ohřejte, přilejte šťávu z citronu, dochuťte medem a podávejte s mandarinkami. Když je nemáte, můžete je nahradit i pomeranči. Na kolečka nakrájené plátky jablíček jsou dobrá ozdoba.

Doufáme, že vám to bude moc chutnat, stejně jako nám :)

Didi a Ida

STAŇ SE

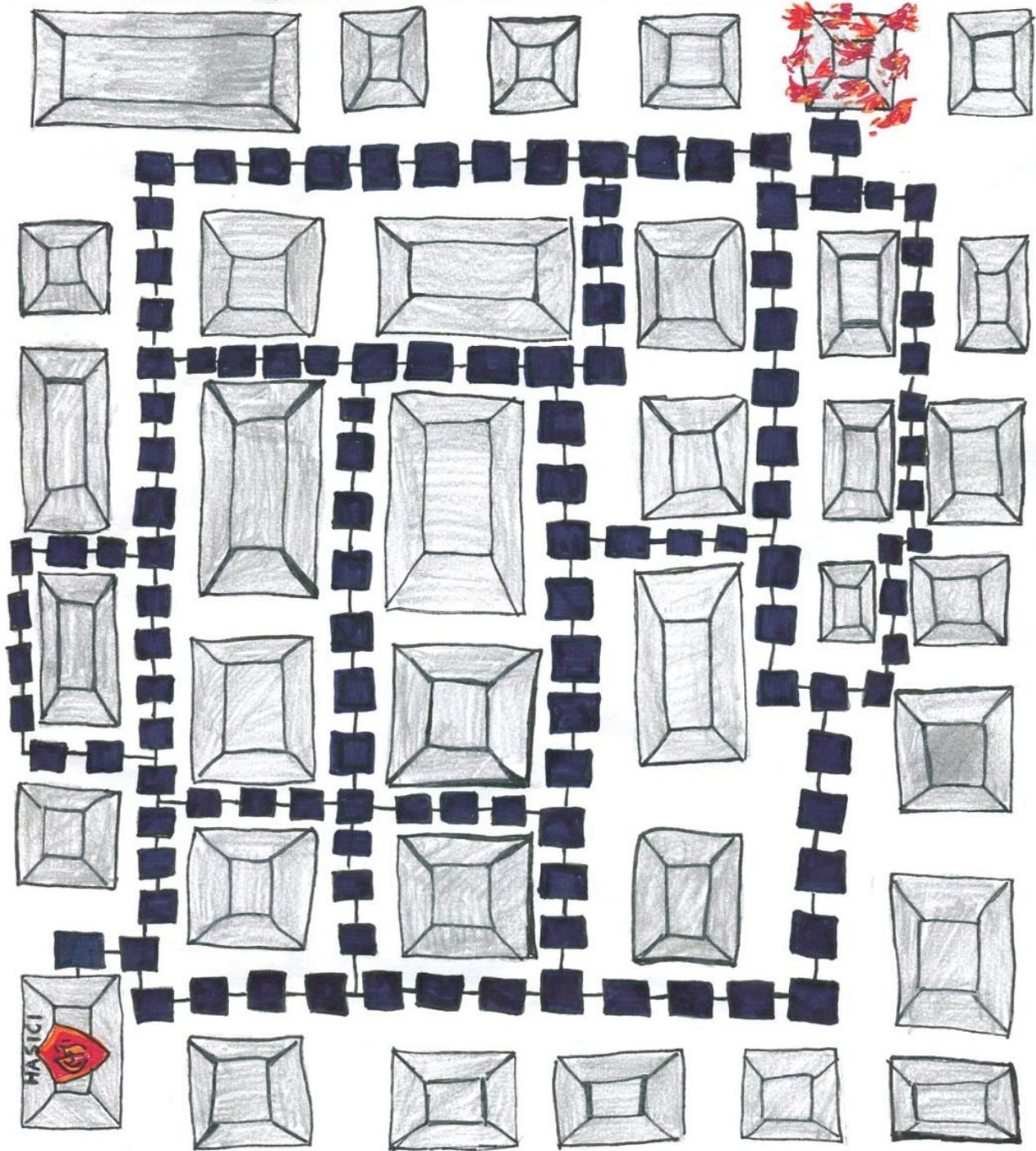
HASIČEM

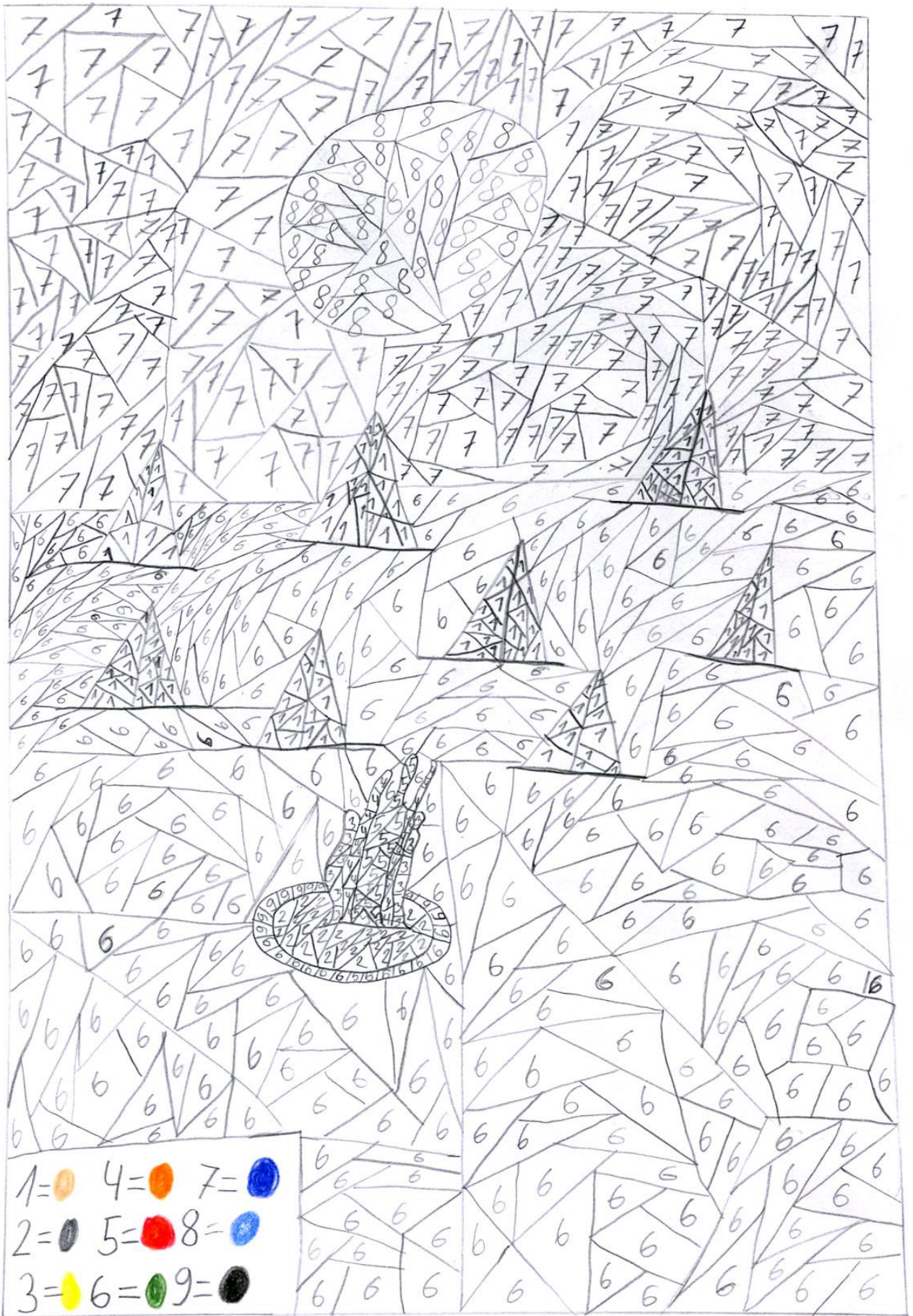
Hoří! Zachraň
životy a uhas
oheň! Držíme

Ti palce...

HERNÍ MATERIÁL

- tvá kostka
- herní plán
- tvé figurky
- karty
- dobrá nálada
- duch správného hasiče

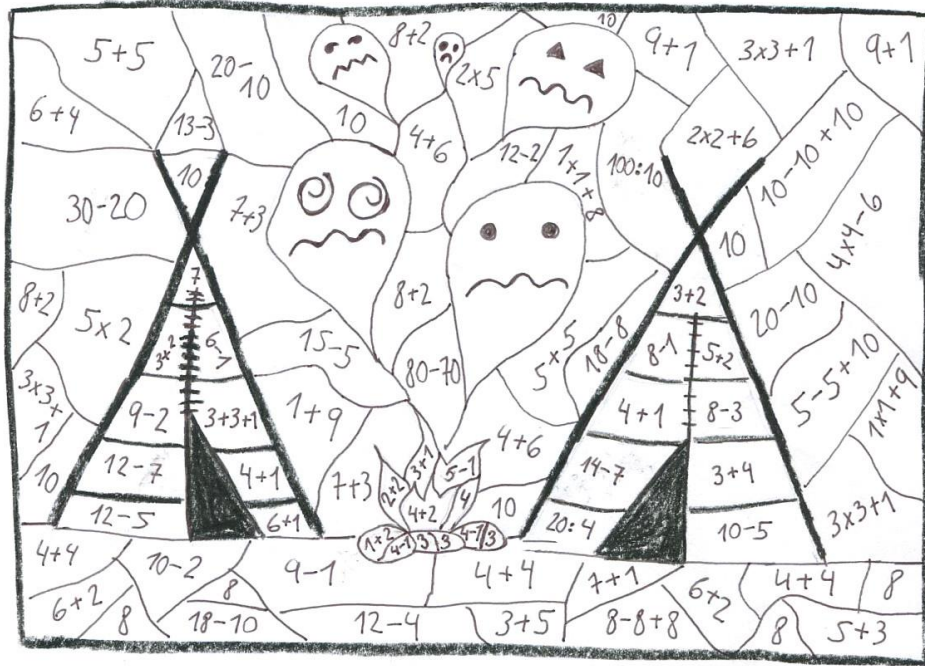
$15+5-15=$ ● $9-6=$ ● $19-13+1=$ ●

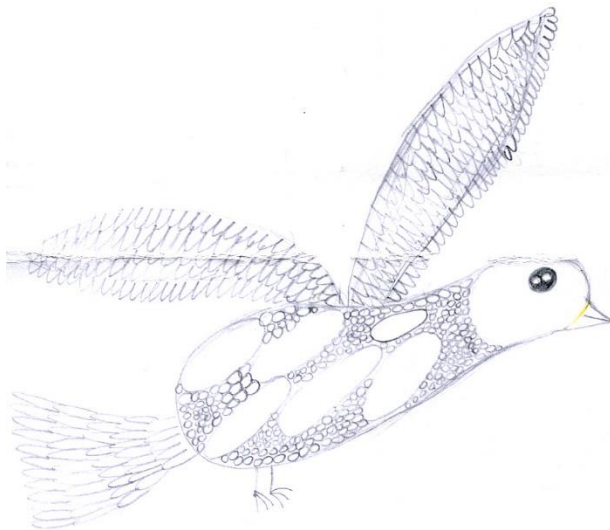
Rebe

Vybarvi obrázek podle čísel.

- 4
- 5
- 6
- 7
- 3
- 8
- 10

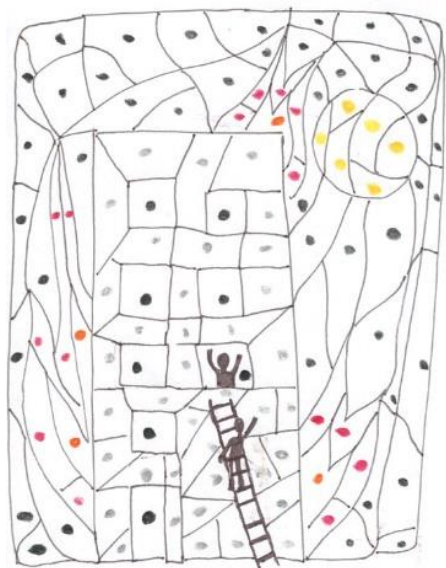

Ema

Vybarvi obrázek. Budeš potřebovat barvy:

-
-
-
-
-

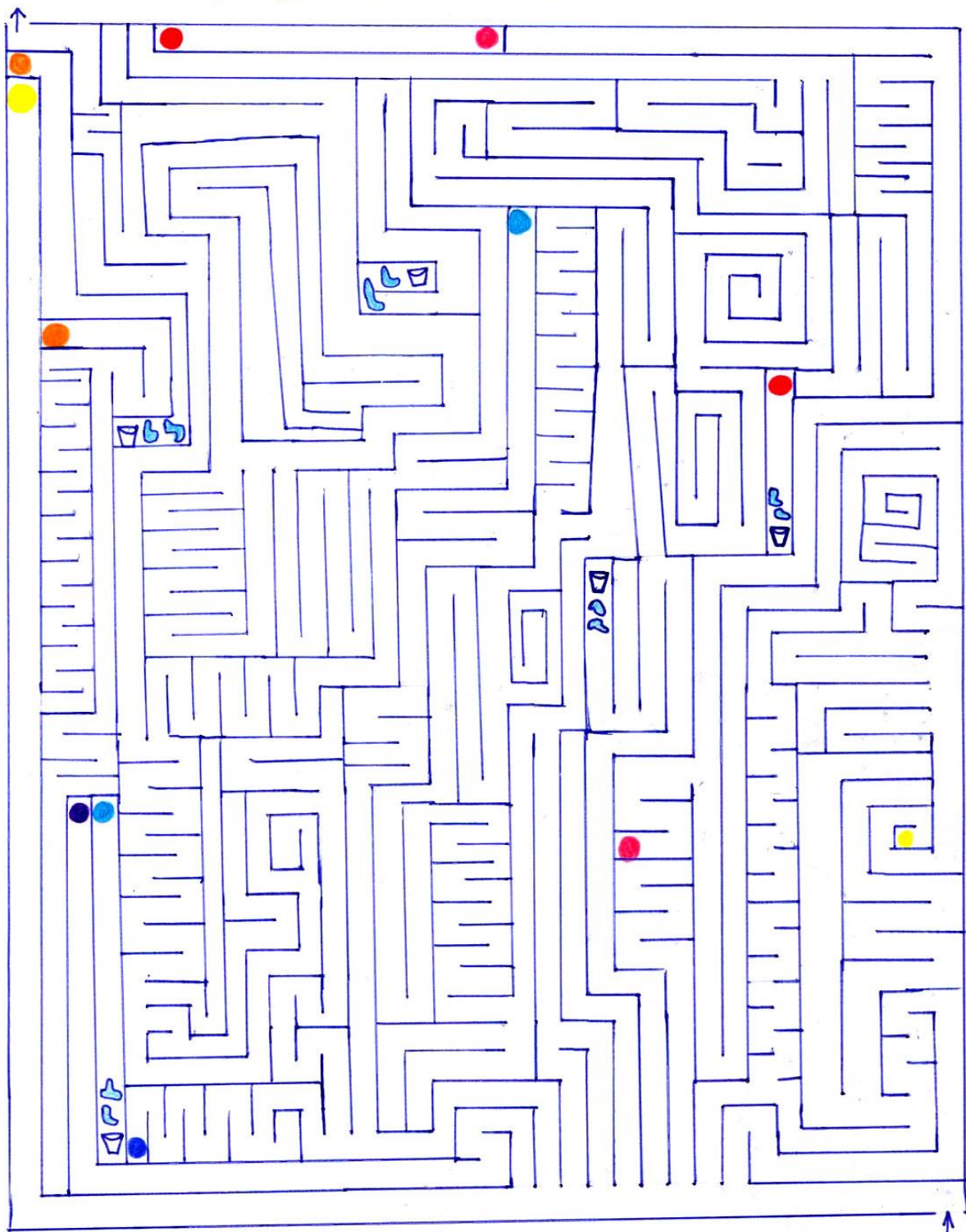
Evča

Ema

BLUDIŠTĚ

Posbírej 5 kyblíků vody a dostañ se k ohni.

Tento kbelík se nepočítá

Kája

1

3 1 2 3

žijí na Severu

4 6

5

7 2

8 jsou bílé

10

11

12

14

13 14

9

Nela

START

DOSTAŇ SE K OHNI
A POMOZ S
HAŠENÍM...

 cíl

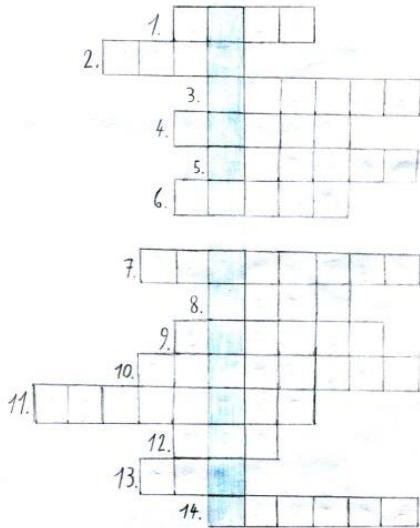
KTERÝM HAŠÍCÍM PŘÍSTROJEM
OHŇ UHAŠÍM?

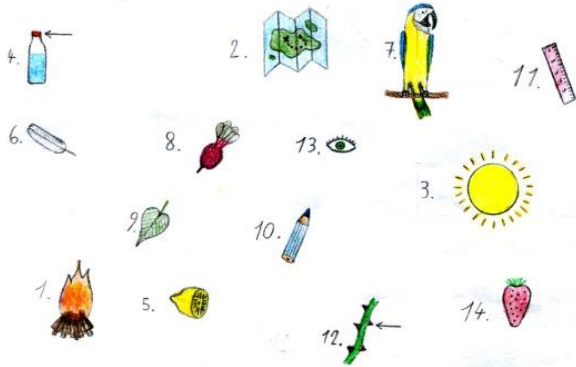
A			1				C
	B			2			G
E 		C	3			I 	H
	D			4			
	E		5				
	F			6			F
		G			7		
H			8				CH
CH				9			
D 	i				10		A

Ema

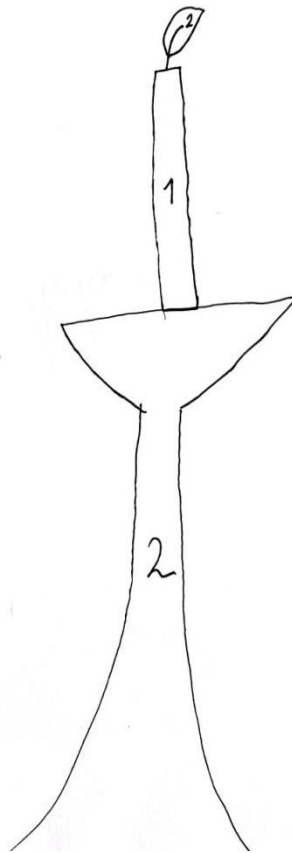
Křížovka

Tajenka: při pošánu použijte

BhT

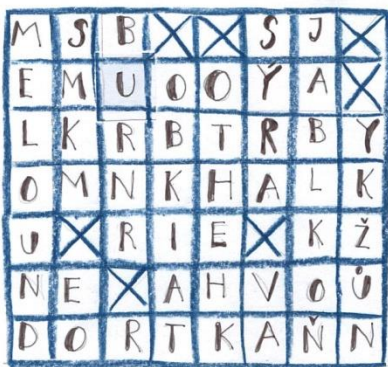

Červená 1
žlutá 2

Nela

Víš kdy byla vynalezena první požární stříkačka s benzínovým motorem? Vylušti

Osmisměrka

PRVNÍ ČÍSLICE TEL. ČÍSLA NA ZÁCHRANNOU SLUŽBU

$$14+6-5+2-7-2 =$$

POSLEDNÍ ČÍSLICE TEL. ČÍSLA NA POLICII

$$3 \times 3 - 1 =$$

TAJENKA: _____

Ema

P	A	R	N	Í	L	O	K	O	M	O	T	I	V	A	U	H	L	Í
Á	Z	O	H	Ě	Ň	P	L	Y	N	P	Ě	C	H	A	S	I	Č	I
R	A	P	O	D	P	A	L	O	V	A	Č	S	P	O	R	Á	K	K
A	P	R	A	K	E	T	A	K	O	M	Í	N	L	A	M	P	A	O
P	Á	P	L	Y	N	J	I	S	K	R	A	L	O	U	Č	E	Č	N
R	L	B	L	E	S	K	G	R	I	L	P	O	Ž	Á	R	A	S	E
A	O	P	E	P	O	K	O	U	Ř	O	H	N	I	Š	T	Ě	O	V
C	V	H	A	D	I	C	E	H	I	D	R	A	N	T	S	Í	R	A
H	A	S	I	R	K	A	S	O	P	K	A	M	A	G	M	A	S	K
P	Č	L	Á	V	A	Z	E	M	S	K	É	J	Á	D	R	O	V	R
P	A	P	I	Ň	Á	K	V	O	D	A	V	O	D	A	Z	B	Ě	B
P	O	P	Á	L	E	N	I	N	A	M	O	T	O	R	V	O	T	D
V	Ý	B	U	C	H	D	Y	N	A	M	I	T	I	S	O	U	L	Ř
Ž	E	L	E	Z	Á	R	N	A	H	E	L	M	A	K	N	Ř	O	E
V	R	T	U	L	N	Í	K	O	B	L	A	K	T	O	Ě	K	Z	V
Č	E	R	P	A	D	L	O	S	L	U	N	C	E	V	K	A	E	O
H	V	Ě	Z	D	A	K	O	M	E	T	A	O	N	Á	D	A	L	B
Ž	H	Á	Ř	M	A	J	Á	K	Y	Z	A	H	O	Ř	I	C	E	U
H	A	S	I	Č	S	K	Á	Z	B	R	O	J	N	I	C	E	Ž	V

- PARNÍ LOKOMOTIVA
 PÁRA
 OHĚŇ
 ZAPALOVAČ
 UHLÍ
 PLYN
 PĚC
 PODPALOVAČ
 PRACH
 HASIČI
 SPORÁK
 RAKETA
 KOMÍN
 KONEV
 PLYN
 LAMPA
 JISKRA
 BLESK
 GRIL
 PEPO
 POŽÁR
 LOUŽE
 KOUŘ
 HADICE
 OHNIŠTĚ
 HYDRANT
 SIRKA
 SÍRA
 SOPKA
 MAGMA
 LÁVA
 ZEMSKÉ JÁDRO
 KRB
 PAPIŇÁK
 VODA
 POPALENINA
 MŮTOR
 SVĚTLO
 DŘEVO
 BOVĚKA
 VÝBUCH
 DYNAMIT
 ZVONEK
 ŽELEZÁRNA
 VRTULNÍK
 ČERPADLO
 ŽELEZO
 HASIČSKÁ ZBRŮJNICE
 HĚLMA
 TAJENKA: -----

BhT

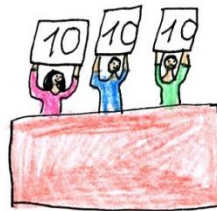
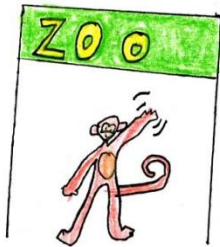
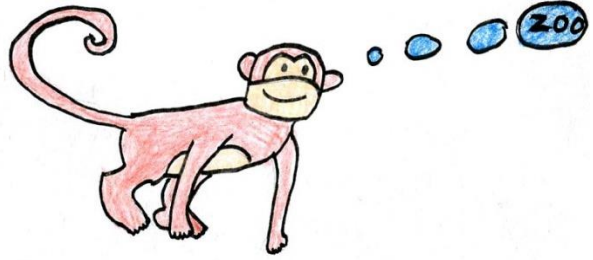
Česky: Oheň	Slovensky: Oheň
Anglicky: Fire	Německy: Feuer
Francouzsky: Feu	Italsky: Fuoco
Španělsky: Fuego	Portugalsky: Fogo
Rusky: Огонь (agoni)	Maďarsky: tűz
Japonsky: 火 (hi)	Čínsky: 火 (huǒ)
Africky: Vuur	Řecky: Φωτιά (fotia)
Polsky: Ogień	Švédsky: Brand

Rebe

ANGLICKÁ STRÁNKA

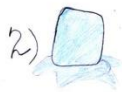
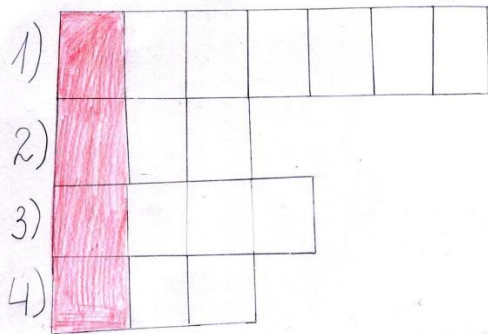
Once upon a time there was a monkey. She wanted to get to the zoo. She took part in competition WHO BELONGS TO THE ZOO. She wins the competition by juggling 14 balls.

Monkeys dream comes true.

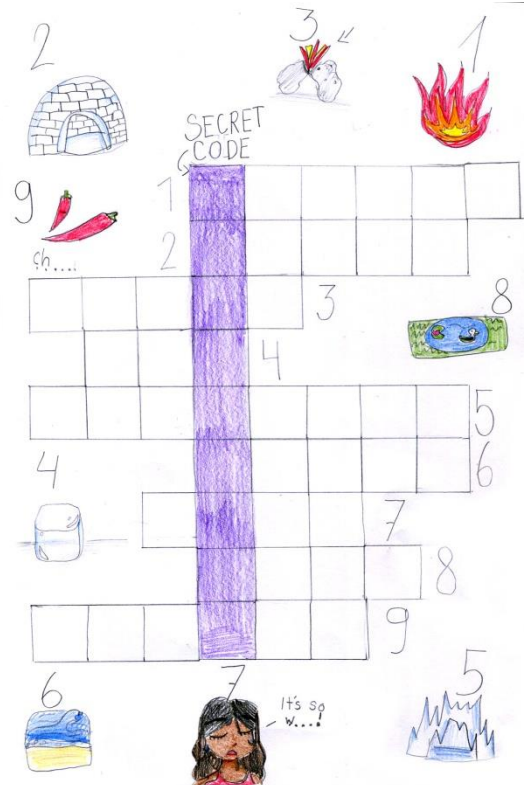

Nela

English code

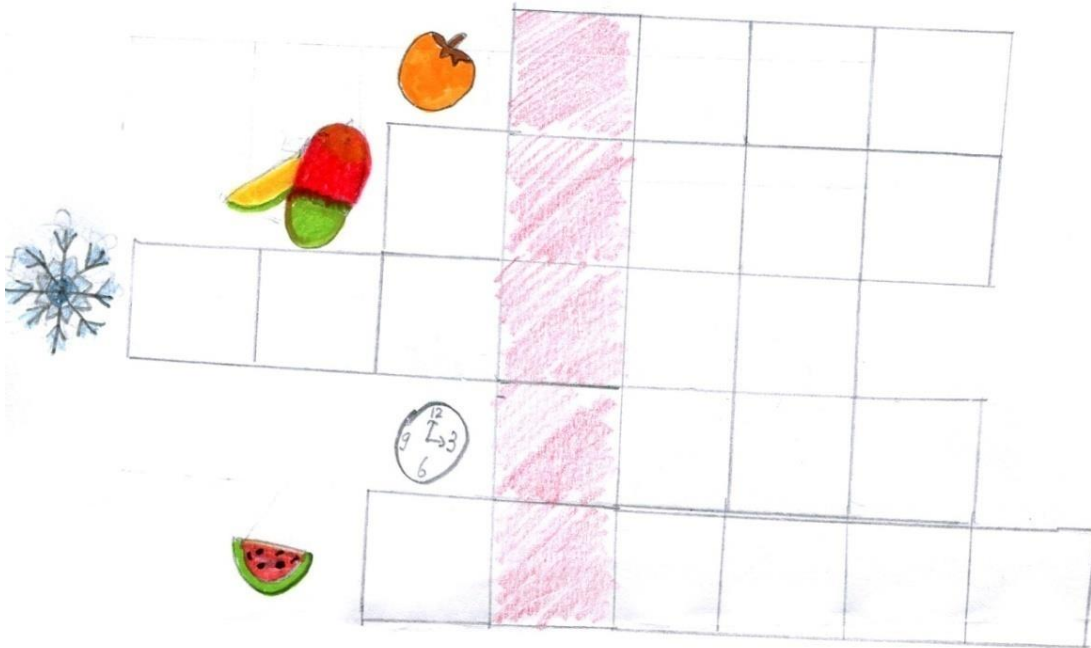
Evča

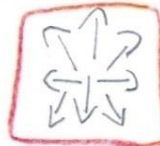
Rebe

Německá stránka

KŘÍŽOVKA

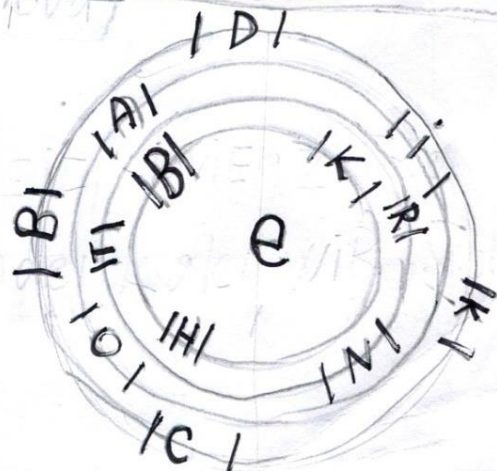
OSMISMĚRKA

L	M	G	C	F	A	M	I	L	I	E	F
H	A	A	W	I	R	I	K	A	K	E	D
U	N	R	D	I	Z	E	H	N	O	P	C
T	G	T	E	B	N	K	I	N	D	E	R
S	O	E	N	A	B	T	C	D	H	T	H
K	I	N	O	E	F	G	E	A	E	H	E
L	D	E	L	B	E	I	N	R	B	C	N
A	H	I	E	K	K	S	L	M	S	A	O
V	U	J	M	A	Z	M	H	C	T	B	R
I	N	R	T	N	Z	E	I	T	N	C	T
E	D	Z	R	O	P	R	S	A	O	D	I
R	E	R	G	E	L	D	I	G	P	E	Z

Najdi všechna slova

Pomocí dvířek s písmeny najdi slovo které v němčine znamená «Děkuji»

PÍCHLA' PNEUMATIKA Píchla Ti pneu- matika. Vrať se na START.	ZÁCPA Dostal jsi sedo zácpy. Jedno kolo nehraješ.	BOURAČKA 2 auta před tebou se srazila. Jed' jinudy.	PRÁZDNÁ SILNICE Je prázdná silnice. Jed' odka dopředu.	PRÁZDNÝ KANYSTR Došla ti voda. Vypij celou skleničku a pokračuj.
SPADLÝ STROM Narazil jsi na spadlý, strom. Jed' jinudy.	POKAZENÁ NAVIGACE Pokazila se ti navigace. Dvě kola, nehraješ.	ČAS Ubíhá ti čas. Jedeš moc pomalu, rychle oběhni 3x stůl.	UŽ ŽÁDNÝ BENZÍN Došel ti benzín. Sřez něčo sladkého, jiným hráčem	ZTRACEN Ztratil jsi se. Prohod' si místo s jiným hráčem
BOUŘKA Nastala bouřka. Je zhoršena viditelnost. Za- važel si oči až do příštího tahu.	HOUKAČKA Maš dobrou houkačku. Auto ti uhýbají. Všichni kromě tebe jsou o dva vzad.	OPRAVA SILNICE Zde opravuji silnici. Jed' jinudy.	PORUCHA AUTA Pouchalo se Ti auto. Jedno kolo nehraješ.	POSILY Přijely posily. Můžeš se posunout o 2 blížě.
ZÁCHRA- NÁŘSKA ULIČKA Jed' o 5 dopředu.	ŠPATNÁ PAMĚT' Zapomněl jsi hejnu, nakresli ji, maš na to časť kolo.	ROZBITÁ HOUKAČKA Nahrad' ji! Zpívej horí půl minuty.	BONUS KARTA Přiletěl vrtulník. Přičti si 5.	BONUS KARTA Maš dobré vybavení. Přičti si k hodu 4.

Nezapomeň všechny karty vystříhat

PRŮBĚH HRU

Začíná nejstarší hráč.
Hraje se proti směru
hodinových ručiček.
Nejstarší hráč hodí
kostkou, pokud mu padla
1 nebo 6 losuje si
karty. Provede její
příkaza normalně
jde odany počet
kroků. Pokud hráči
padla 2, 3, 4 nebo 5,
udělá daný počet
kroků. Kartu si tedy
nelosuje. Když hráč
přijde k cíli, musí
naházet min. 15.
Házet může jen
za své kolo. Hráč, který
jako první uhasí ohně
vynradí....

Papírová skládačka hasičského vozidla. Vybarvi podle teček. Potřebuješ: nůžky, lepidlo a pastelky (pravítko).

